

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๕๙

ห้ามไม่ให้เปลี่ยนตัว

นี่กำลังหมุนไปทางน้ำท่วมทางภาคกลาง หมุนไปทางอยุธยา อ่างทอง เวลาเช้าอะไรๆ กำลังตกลงกับทางนี้ ให้คนไปติดต่อเรื่องราวแล้วชวนกันไปช่วยกัน น้ำท่วมแถวอยุธยา สุพรรณบุรี อ่างทอง นี่ก็ไม่ค่อยเหมือนกัน กำลังให้โรงสีศรีไทยใหม่ไปติดต่อให้ได้ความมา แล้วให้จัดการตามนั้นเลย นี่ก็น้ำท่วมก็ได้ให้เสียศรีไทยใหม่ไปติดต่อทางโน้นแล้วจะได้ส่งไป มันมีความจำเป็นอยู่รอบด้าน จำเป็นที่ไหนก็ต้องหมุนไปที่นั่น ระยะนี้เป็นระยะช่วย เพราะความจำเป็นหนุนกันเข้ามาๆ ทางเวียงจันทน์ก็วันที่ ๒๔ พ.ย.เขาจะมารับของที่ศาลาใหญ่หน้าวัด

(ปัญหาธรรมะมีคนถามเข้ามาครั้นว่า เมื่อนั่งสมาธิเห็นกายกับจิตแยกจากกัน อย่างชัดเจน จะต้องทำอะไรต่อไปครับ) แล้วผลมันเป็นอย่างนี้เห็นกายกับจิตอย่างชัดเจนแล้ว (ผลที่เกิดเขาบอกว่า เท่ากับมีสองร่าง คือร่างหนึ่งมีพลังจิตที่สูงกว่ามาบังคับให้นั่งสมาธิทุกวัน ถ้าไม่นั่งจะมีอาการมีน็ศีรษะทางด้านซ้าย คลื่นไส้ โดยเฉพาะจะเป็นมากในวันพระวันโกน มีอาการเหล่านี้อย่างชัดเจนมากกว่าปรกติ จะแก้ไขอย่างไรครับ) ต้องนั่งภาวนาสิ พระธรรมท่านสอนไม่ให้คนขี้เกียจ คือถ้าไม่นั่งภาวนาจะเจ็บป่วย ให้นั่งภาวนา

(เขาบอกต่อไปว่า แม้จะนั่งภาวนาสมาธิอยู่ในสภาวะปรกติ ร่างกายซีกซ้ายระหว่างใบหูข้างซ้ายจะรู้สึกเบาๆ และกลวง แต่ข้างขวาไม่เป็น จึงทำให้การทรงตัวเวลาเดินจงกรมทำไม่ได้ จะแก้ไขอย่างไร) อันนี้ก็มีส่วนเสียได้ ถ้าเอนไปๆ ก็เหมือนคนวิงเวียน อาจล้มได้ ถ้าอย่างนั้นก็ระงับเสีย ถ้าเดินไปมันเอนไปๆ ลักษณะเหมือนจะวิงเวียนแต่มันไม่วิงเวียน มันหากเป็นของมันอย่างนั้นแล้วก็ให้ระงับเสียชั่วคราว กลับมานั่งภาวนา

การภาวนาสสำคัญมาก เพราะฉะนั้นพระพุทธเจ้าจึงสอนเน้นหนักเรื่องการภาวนา การภาวนานี้ค้นคว้าดูโลกธาตุ บ่อเกิดแห่งความเกิดแก่เจ็บตาย ความทุกข์ความลำบากทั้งหลายของสัตว์โลกไปรวมอยู่ที่ใจ จิตตภาวนาเข้าจุดนี้แล้วเรียกว่าเข้าหารากแก้วของมัน พิจารณาภาวนาแล้วมันจะค่อยกระจายออกๆ เรื่องภาวนานี้อัศจรรย์ย์ คิดดูตัวเราเองทำไมไปอัศจรรย์ย์เจ้าของได้ ก็มันเป็นซัดๆ จะไม่ให้อัศจรรย์ย์ยังไง จนถึงขนาดออกอุทานเลยว่า โอโฮ จิตของเราทำไมถึงได้อัศจรรย์ย์เอาหนักหนา ทั้งสว่างไสวแว้งแว้งไปหมด เป็นของอัศจรรย์ย์อยู่ในจิต ได้ขึ้นอุทานนะเวลาภาวนาไป ถ้าธรรมะขั้นสูงกว่านั้นก็เรียกว่ามันจะติด

ธรรมที่สูงกว่านั้นเพื่อความพ้นทุกข์จึงมาเตือนเราที่กำลังติดอยู่ในความสว่างไสว ความว่างเปล่า เป็นความอัศจรรย์อย่างมากทีเดียว ถึงขนาดอุทานออกมา แล้วธรรมะท่านก็เตือนออกมามาว่า ถ้ามีจุดมีต่อม จุดก็จุดผู้รู้ ต่อมาก็ต่อมผู้รู้นั้นแหละ ที่สว่างไสวอยู่นั้นแหละ แห่งผู้รู้อยู่ที่ไหน นั่นแหละคือตัวภพ ภพชาติก็ตัวนี้แหละพาให้เกิด แต่เรามันไปงเสีย ถ้าหากว่าไปแล้วให้พ่อแม่ครูจารย์ฟังตอนท่านมีชีวิตอยู่นี้ ท่านจะใส่ผางเดียว ดีไม่ดีบรรลุนั้นเวลานั้นก็ได้ นั่นละบรรลุนั้นเวลาตอบปัญหา เช่นปัญหาอันนี้ บรรลุนั้น

คือจุดนี้จุดสว่างไสว จะว่าต่อมก็อันเดียวกัน เป็นไวยพจน์ใช้แทนกันได้ ถ้ามีจุดมีต่อมแห่งผู้รู้อยู่ที่ไหน นั่นแหละคือตัวภพ ตัวภพก็ตัวนั้น จิตจ่อเข้าไปตรงนี้แล้วแตกกระจายผางเลย นั่น แต่นั่นมันไม่รู้จักวิธีแก้ไขเลยไป ถ้าหากไปแล้วให้พ่อแม่ครูจารย์ฟังเวลาท่านมีชีวิตอยู่แล้ว บอกชัดๆ ว่าจะบรรลุนั้นเวลานั้นเลย ก็จุดนั้นแล้วต่อมนั้นแล้วจะเป็นอะไรที่ไหนไป ใส่ผางขาดสะบั้นไปเลย แต่นั่นมันไม่รู้ แล้วท่านล่องไปแล้วด้วย ท่านล่องไปเดือนพฤศจิกายน เราไปเป็นเดือนกุมภาพันธ์ อยู่หลังเขาวัดดอยธรรมเจดีย์ แบกปัญหานี้ไปข้ามไปทางอำเภอท่าบ่อ ศรีเชียงใหม่ แล้วกลับคืนไปวัดดอยธรรมเจดีย์ เดือนเมษายน พฤษภา จึงได้ไปปลงกันที่นั่น ที่ว่าจุดว่าต่อมแห่งผู้รู้อยู่ที่ไหน ไปปลงลงที่นั่นเลยแหละ พออันนี้ขาดสะบั้นไปแล้ว จุดก็ไม่มี ต่อมาก็ไม่มี ต่อมาก็เหมือนดวงไฟ หลอดไฟสว่างอยู่ที่หลอด นี่ละตัวภพ พอทำลายอันนี้ปีบจำหมดเลย

เรื่องการภาวนานี้พิสดารมากที่สุดทีเดียว หมายถึงว่าภาวนาได้เหตุได้ผลได้หลักได้เกณฑ์ นี่จะพิสดารมาก แต่ภาวนาแบบหมอนมัตตติดคอไม่ได้เรื่องแหละ ได้แต่เสื่อกับหมอน คำว่าภาวนาก็ว่าเฉยๆ จิตไม่ได้ทำงานตามภาวนา ถ้าทำงานตามภาวนาแล้วจะรู้จะเห็นพิสดารมากคือการภาวนา อย่างแมซีแก้วนั้นออกรูปร่างนอก กระจายไปเลย พอไปก็ว่าหลวงปู่มันท่านเวลาท่านจะจากไปท่านห้ามไม่ให้ภาวนา เราสะดุดก็ ต้องมีจุดใดจุดหนึ่งเราจะคอยฟังจุดนั้น พอแกแย้บอกความรู้ของแก อ้อ อันนี้เอง แน่อย่างนั้นละเข้าใจทันที แล้วที่ไล่แกลงภูเขาก็จุดนี้จะเป็นอะไรไป

คือมันอยากภาวนามากเข้าๆ ก็เลยภาวนา แต่ระวังเอาแก้วนั้น บทเวลาเอากันจริงๆ แล้วก็มันไล่ลงภูเขาร้องไห้ ก็คืออันนี้เอง แกไม่ยอม ความรู้ของแกดีไม่ดีเอามาทับหัวเราอีก ว่าเราเป็นลูกศิษย์ของแกไปอีก ใส่เปรียงนี้ก็ไล่ลงภูเขา ร้องไห้ลงไป แกก็มีเหตุมีผลอยู่ ที่ท่านไล่ลงภูเขาเพราะอะไร ก็เพราะไม่เชื่อฟังคำท่าน เอาแต่ความรู้ของตนไปอวดท่าน ท่านก็ไล่เอาบังสิ ถ้าหากว่าจะปฏิบัติตามที่ท่านสอน ในฐานะถือว่าเป็นครูเป็นอาจารย์แล้วก็ปฏิบัติตามที่ท่านสอนสิ ท่านสอนว่าไง ที่นี้ก็เลยปล่อยเรื่องของแกหมด เข้ามาหาจุดที่เราสอน อย่างนั้นนะ

พอเข้ามามันก็ถูกนี่ ก็สอนด้วยความถูกต้อง ผู้นั้นผิด งามเงาไปเฉยๆ พอเข้ามา จุดนี้มันก็จำ สว่าง อัศจรรย์เกินคาดเกินหมายแกว่า ก็อย่างนั้นแล้ว พอออกจากที่ ภาวนาก็หันหัวไปทางโน้นกราบ เราอยู่บนภูเขากับเนรภูบาล ทางด้านตะวันตก วัดห้วยทรายอยู่ทางนั้น บ้านห้วยทรายอยู่ทางนี้ วัดอยู่ทางนั้นเราอยู่ทางนั้น สำนักชีเขาข้ามทุ่งไปเลย วันพระเขาไปยกขบวนไปเลย พอ ๔ โมงเขาก็ขึ้นไปถึง ๕ โมงกว่าๆ เขาก็ลงมา ไปพูดถึงเรื่องปัญหานั้นละ นี่ละที่ว่าโล่งภูเขา ควรโล่งมันต้องโล่งจะว่าไง เมื่อเอาไว้ไม่ อยู่แล้วก็ขัดกัน นิวเคลียร์ก็มานิวตรอนก็มาเข้าใจใหม่ ร้องให้ลงภูเขาไป

ที่แรกก็ว่าองค์นี้แหละ แน่ะ แกก็แมนยำดีอยู่ ว่าออกพรรษาแล้ว ปีนี้จะมีครูบา อาจารย์มาโปรดพวกเราเนาะ พระเนรมากมายคล้ายคลึงกับหลวงปู่มั่นมาจำพรรษาที่ หนองน่องปีนั้นว่างั้น พระเนรมากมายคล้ายคลึงกันคอยดู พอครูบาอาจารย์องค์ไหน มากก็ไปดู เป็นใจใช้ใหม่ ไม่ใช่ๆ เรื่อยๆ เลย พอถึงวาระที่เราไป ออกไปดู ใช้ใหม่ บอก ใช้เลยร้อยเปอร์เซ็นต์ นี่ละใช่แล้ว พูดให้เปิดเผยเสียว่าทั้งปวดหนักทั้งปวดเบา มันอะไร พูดไม่ถูก ทั้งกลัวทั้งเคารพเลื่อมใสทุกอย่างอยู่ในนั้นหมด เรียกว่าทั้งปวดหนักปวดเบา ถามว่าองค์นี้ใหม่ ใช้องค์นี้แหละคอยดูว่าท่านจะสอนพวกเราใหม่ คอยดูก็แล้วกันท่าน จะสอนใหม่

บทเวลาโล่งภูเขาสอนหรือไม่สอน แน่ะ แกก็ได้ตรงนั้นละ ได้ตอนที่โล่งภูเขา ไปได้สติละชิ ที่ไม่ยอมฟังเราเราก็โล่งภูเขาไปเลยชิ เมื่อไม่มีทางไปว่าเหว เราหวังจะ ฟังครูบาอาจารย์องค์นี้แล้วท่านก็สลัดปิดทั้งโล่งภูเขาเสีย เราจะไปฟังใคร แล้วการโล่ ท่านนั้นเพราะเหตุไร นั่นแกก็จับเอาตรงนั้น ก็เพราะไม่ฟังคำท่าน เอ้า ถ้าอย่างนั้นก็ฟัง คำท่านชิ เราก็เอากันมาเสียพอแล้วก็ไม่เห็นได้เรื่องได้ราวอะไร ก็ฟังท่านชิ นั่นละพอ ฟังแล้วลง แล้วก็ลงผิงเลย ได้สัปดาห์แกก็ขึ้นไปเราไม่ลืมนะ ขึ้นไปชนาบอีก จากนั้นก็ต่อ ให้ละที่นี้ต่อให้เรื่อย

แกรวดเร็วอยู่นะ ออกทางด้านปัญญานี้ก็หมุ่นตัวเหมือนกัน ๙๓ จำนองผือ ๙๔ จำห้วยทราย ๙๕ จำห้วยทราย ๒ ปีนี้แกก็ผ่านปี ๙๕ ๙๖-๙๗ พอออกพรรษา แล้วเราก็ลงไปจันทน์ ไปจำพรรษาที่สถานีทดลอง พอไปถึงจันทน์นั้นแล้วก็ขบขันดินะ พวกนั้นเขาไม่รู้ว่าเรากับท่านอาจารย์ลีสนิทสนมกันมาแต่เมื่อไร เขาไม่รู้ ก็ไปคุยอวด ท่านละชิ คือท่านอยู่กรุงเทพฯส่วนมาก สมเด็จท่านนิมนต์มาพักบรมนิวาส นานๆ ไปวัด คลองกุ่มที่หนึ่งๆ เวลาท่านไปเขาก็รู้มามาหาท่าน มาพูดอวดท่านละชิ ท่านพ่อ ที่นี้ได้ พระเก่งมาองค์หนึ่งนะ เทศน์นี้เหมือนน้ำไหลไปเลยทีเดียว เทศน์เก่งมาก เทศน์น้ำไหล ไปเลย ชื่อท่านอาจารย์มหาบัวว่า ท่านตอบคำเดียว มันต้องอย่างนั้นชิ ท่านว่ามันต้อง อย่างนั้นชิ

ความจริงท่านกับเราสนิทกันมาสักเท่าไร พวกเขาไม่รู้ แล้วเอาเรื่องของเราไปอวดท่าน ท่านก็บอก มันต้องอย่างนั้นซี เท่านั้นแหละไม่มาก ก็คั่นกับท่านมาเท่าไรพวกนั้นเขาไม่รู้ เขาเอาไปโม้ท่านชิวอดท่าน ท่านก็ตอบตั้นะ มันต้องอย่างนั้นซี ขบขันดี กับท่านอาจารย์รู้สึกจะมีอะไรเกี่ยวข้องกันอยู่กับเราอย่างแน่นหนาเหมือนกัน การงานในวัดนี้เราจะต้องเป็นหลักอยู่นั้นเลย คอยรับคำสั่งเสียของท่านที่จะสั่งให้เราทำอะไรๆ เราไม่ลืม งานของท่านที่แรกสองอาทิตย์ พอทำไปประมาณได้สักอาทิตย์ พวกในครงในครัวอะไรแตกร้างกันทะเลาะยุ่งกันไปหมดเลย ยังไม่ถึงอาทิตย์แหละ จะเอาสองอาทิตย์ท่านก็สั่งให้เราไปไประงับแม่ครัวนั้น

พอออกมาแล้วก็ได้ผลแหละ พอสองทุ่มเขาประกาศ คือเขาอ้างแม่ครัวไม่พอทะเลาะกันเพราะเหตุไร เรากับอาจารย์เจี๊ยะไปด้วยกัน ท่านสั่งให้เราไป ห้ามไม่ให้เปลี่ยนตัว ต้องมหาบัวเท่านั้น ท่านเอาอย่างนั้นนะ ห้ามไม่ให้เปลี่ยนตัว ก็เลยไปกับอาจารย์เจี๊ยะ ไปก็ โห มีแต่เขาโค้งๆ มันของเล่นเมื่อไร ยกขบวนใส่กัน ทางนี้เขาโค้งๆ มีแต่ตัวใหญ่ๆ เขาโค้งๆ พอทางนั้นพูดบับทางนี้ยกทัพใส่กันปิ้ง ทางนี้พูดพับทางนั้นยกทัพใส่กันปิ้ง เราก็อึ้งเลย ทีนี้ขึ้นสนามรบละ ขึ้นเวทีแล้ว หยุด นั้น เอาละนะ ใครจะมีที่ปากให้พูดเฉพาะคณะที่ควรพูด เวลานี้เป็นโอกาสของคณะใดให้พูดเต็มเม็ดเต็มหน่วย เราจะเป็นผู้ฟัง พอทางนั้นจบแล้ว เอา ให้ทางไหนพูด ให้ทางนั้นพูดฝ่ายหนึ่งเป็นฝ่ายฟัง นั้น

ทางนั้นก็ขึ้นละ ออกมาให้เต็มเหนี่ยวเรื่องราวเป็นยังไงๆ เราเป็นผู้ฟัง พอทางนั้นเต็มเหนี่ยว สุดแล้วหรือ เอา ทางนี้พูด ทางนั้นหยุดแล้วก็นิ่ง ทางนี้ก็ซัด พอเสร็จแล้วเราก็มืดตรงกลางเลย ก็ไม่เอามากละสรุปความลงมา ยอมทันทีเลยนะ พอสรุป เอา ทีนี้จะตัดสินให้ พวกเราทั้งสองฝ่ายนี้ไม่ได้มานามอาจารย์ของท่านพ่อลี เรามาในนามลูกศิษย์ของท่าน การที่จะมาทะเลาะเบาะแว้งกันอย่างนี้เป็นการมาส่งเสริมวาสนาบารมีของท่าน หรือเป็นการมาเหยียบย่ำทำลายท่าน ในฐานะเราเป็นลูกศิษย์ทั้งสองฝ่าย เอ้า พิจารณาเดี๋ยวนี้ นั้น

อย่าเอาข้อนี้ออกมาจะให้พากันตัดสิน ไม่ได้มากละ เวลานี้ท่านยังไม่แสดงอาการอะไร ท่านคอยฟังบรรดาลูกศิษย์กำลังกัดกันอยู่ ว่าเงี๊ยะเรา เอาจริงๆ เรา ลูกศิษย์กำลังกัดกันอยู่ นี่ท่านยังไม่แสดงอาการอะไร ทีนี้หากว่าท่านแสดงอาการอย่างนี้นะ ฟังเอานะ ท่านแสดงอาการท่านจะเตรียมของบริขารแปดเท่านั้น จะไม่เอาอะไรมากมายเลย บริขารแปดก็ไตรจีวร บาตร ประคตเอว มีดโกน สะพายบาตรแบกกลดบริขารแปดผ่านมาในท่ามกลางลูกศิษย์ตัวเก่งๆ ทั้งสองฝ่ายนี้แหละ ผ่านมานี้แล้วก็จะบอกเป็นประโยชน์อย่างสำคัญๆ ขึ้นมาว่า

อาตมาหมดอำนาจวาสนา ไม่มีวาสนาอะไรที่จะพาบรรดาลูกศิษย์ลูกหา
ดำเนินงานเหล่านี้เพื่อให้เป็นมงคลหามงคลได้ ถ้าอยู่ไปก็หนักวัดหนักวา จึงขอลา
ท่านทั้งหลายไป ณ บัดนี้ สะพายบาตรเดินผ่านหน้าเราไปนี้ ใครจะติดตามไปเอาท่าน
มาได้มีไหม เอาแล้วที่นี้ ทางนี้หนทางนั้นก็ยิ่งๆ เวลานี้ยังไม่สายเกินไป เป็นแต่เพียงว่า
เรื่องราวของเราไม่ลงกันก็เพราะเจตนาเพื่อครูบาอาจารย์ด้วยกันเท่านั้น แต่มันเป็นการ
กระทบกระเทือนในงานนี้เป็นอย่างมาก

เวลานี้มันขัดข้องเรื่องอะไร ว่าขัดข้องอยู่ในเรื่องอาหารทำครัว แม่ครัวไม่พอๆ
ก็บรรดาลูกศิษย์ที่มาเต็มวัดเต็มวา ไม่มีใครมาเป็นในนามเป็นอาจารย์ของท่านพ่อลี มา
ในนามลูกศิษย์ของท่านทั้งนั้นเหตุใดจะปรับปรุงกันไม่ได้ การทำอาหารการทำครัวทำ
อยู่ในบ้านในเรือนกินจนจะตาย กระทั่งบัดนี้ยังกินได้ทำได้ แล้วจะมาทำใน
สาธารณะประโยชน์ให้เป็นมงคลอย่างนี้ทำไมทำไมไม่ได้ แม่ครัวอดอยากอะไรใครก็มา
ในนามลูกศิษย์ เรียกร้องขอความช่วยเหลือจากผู้ใดจะมาทันทีๆ แต่นี้เราอดเก่ง
ต่างหากมันจึงได้กั๊กกัน

พอว่างั้นจบลงแล้วคนนี้จะไปโรงนั้นคนนั้นจะไปโรงนั้น ไปติดต่อขอแม่ครัว คน
นั้นจะไปโรงนั้นๆ ลงกันละที่นี้ เห็นที่ว่าท่านเตรียมของ ท่านเดินผ่านมานี้ใครจะ
ติดตามไปเอาท่านมาได้ไหม เวลานี้ยังไม่สายเกินการณ์ยังจะแก้กันได้อยู่ เอา แก้วด้วย
วิธีนี้ เรื่องแม่ครัวอดอยากอะไร คนนั้นก็ไปโรงนั้นคนนี้ไปโรงนี้ พอสองทุ่มประกาศ
ขึ้นแม่ครัวสองร้อยคน พอสามทุ่มขึ้นสองร้อยกว่า ตอนแปดโมงเช้าขึ้นตั้งสามร้อยกว่า
เรื่องเลยขยายไปอีกเป็นอาทิตย์ ที่แรกท่านสองอาทิตย์ ครั้นต่อมาก็เลยขยายไปอีกเป็น
สามอาทิตย์ นั้น เรื่องราวเรียบไปเลยเห็นไหมละ

ก็ท่านจะเตรียมของท่านหนีไปต่อหน้าต่อตาใครจะตามแก้ได้ ไซ้ไหมละ ไม่มี
ใครตามได้ น้อยอยู่ในฐานะที่จะแก้ได้อยู่ ซึ่งยังไม่สายเกินไปทำไมแก้ไม่ได้ แม่ครัวลูก
ศิษย์ของท่านทั้งนั้นติดต่อใครก็ได้ ใครไม่มาด้วยทฐิमानะที่ไหน มาในนามลูกศิษย์
ของท่านนะ โอ๊ย คนนั้นจะไปโรงนั้นคนนี้ไปโรงนี้ พรึบๆ เลย เรียบไปเลย ก็อย่างนั้น
แหละ อันนี้ก็เรื่องใหญ่โตมากอยู่ เอาละที่นี้ละ

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz